

Trenta estius a Prada de Conflent

La Universitat Catalana d'Estiu celebra la seva trentena edició, entre el 14 i el 24 d'agost, a Prada de Conflent. Aquesta vila de la Catalunya Nord acollirà, aquest any, una reflexió de final de segle sobre les conseqüències de la mundialització a molts nivells.

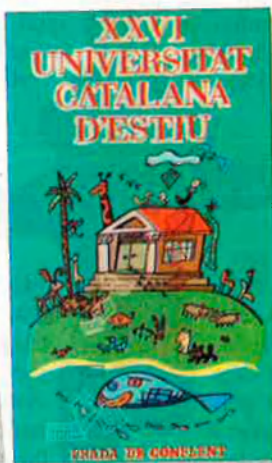
"Ens encaminem cap a un període de crisi que no és dolenta sinó positiva: és com quan les criatures a l'edat de creixença passen una crisi perquè els fa mal el genoll, però és que creixen uns centímetres." Així veu l'actual moment de la Universitat Catalana d'Estiu (UCE) el seu president-rector, Miquel Porter Moix.

persistència de la gent del sud a acudir a Prada de Conflent a la recerca del que el franquisme no permetia als Països Catalans.

En morir el dictador va semblar que la UCE ja havia completat la seva missió. Però molts –i entre ells Porter Moix– van pensar que calia continuar perquè Prada s'havia convertit en un punt de trobada de tots els Països Cata-

de llavors: primer, el 1977, es va constituir una gestora; després, el 1985, un patronat; i, finalment, el 1995, Emili Giralt, en aquell moment president de l'Institut d'Estudis Catalans, va promoure la creació de la Fundació UCE, on són els rectors de gairebé totes les universitats dels Països Catalans i representants d'entitats col·laboradores.

Cartells de les últimes edicions de la Universitat Catalana d'Estiu. La UCE es caracteritza perquè es paga una matrícula que permet accedir a tots els cursos.

I potser, en termes d'història universitària, la Universitat de Prada està encara creixent, però si fos humana hauria arribat a la maduresa, ja que enguany compleix trenta anys.

El naixement de la UCE va ser fruit de la disbaixa revolucionària del maig del 68. "Va ser la resposta de la gent universitària més viva de la Catalunya Nord a l'onada que s'havia iniciat al maig". Porter Moix, que, pràcticament no s'ha perdut cap edició de la UCE, diu que el segon any ja es va veure que hi havia una

lans on ningú no es podia sentir sota l'hegemonia de ningú. "El fet que existís a l'estat una constitució de caire més o menys democràtic i el reconeixement dels estatuts –explica l'actual rector– no era suficient garantia per a la recuperació normal d'uns països que havien passat quaranta anys de dictadura que havien malmès moltes coses i n'havien fet avortar moltes altres."

L'actual Universitat Catalana d'Estiu és el resultat de les successives transformacions que aquesta iniciativa ha viscut des

Aquesta Fundació ha ajudat a vèncer la desconfiança que al principi les universitats van mostrar cap a la UCE i actualment, moltes col·laboren en l'organització d'alguns cursos. "Hem rebut un reconeixement acadèmic –diu Porter Moix–, però continuem amb la llibertat de no exigir titulacions ni a alumnes ni a professors".

A la ratlla del 2000. La Universitat Catalana d'Estiu es caracteritza perquè es paga una matrícula que permet accedir a tots

els cursos. Així, explica el rector, "si hi ha qui ve per un curs sobre cancerologia però també està interessat per un altre sobre símbols i banderes, pot anar-hi sense problemes".

Enguany, la UCE ha optat per continuar una àrea pluridisciplinària en què un tema d'interès general és tractat des de diferents vessants i continua preparant els alumnes per al tercer mil·lenni. Com l'any anterior aquesta àrea d'ensenyament pluridisciplinària es titula "A la ratlla del 2000", però, si el 1997 va intentar analitzar el passat "D'on venim", enguany mira el fenomen que marca el present: "La mundialització". Així, la desaparició d'algunes fronteres és analitzada des del camp de les matemàtiques, la justícia penal, l'economia, les drogues o la recerca científica. També s'analitza quines conseqüències té aquest fenomen de la globalització en la cultura i la creació, amb un curs que presta especial atenció a la música. Per l'àmbit universitari on es desenvolupa, també és interessant el curs que imparteix el rector de la Universitat Oberta de Catalunya, Gabriel Ferraté, sobre l'experiència acadèmica a través Internet: "De l'espai real als entorns virtuals. El metacampus".

La desaparició de només algunes, però no totes, les fronteres també dóna lloc a un curs "Catalunya en el món: de nació independent a regió submissa?" que dirigeix el professor de la Universitat de València Josep Guia.

Ensenyament específic. La UCE continua oferint cursos específics de matèries ben diverses que van des d'un recorregut crític pel centenari del 1898 fins a un curs sobre "DNA i societat", que és, ara per ara, un dels que ha despertat més interès entre els estudiants que ja s'han matriculat.

La programació de la UCE inclou també cursos d'introducció a l'heràldica i la vexil·lologia, de disseny i comunicació o d'initiació a l'estudi de l'Àfrica Negra. Tot plegat significa la participació d'uns 300 professors entre

convidats i ponents, i uns 600 alumnes, que són el màxim que admet el Liceu Renouvier, on se celebra la UCE. Enguany, precisament, les limitacions de capacitat d'aquestes instal·lacions

Els professors universitaris de català i occità de l'estat francès es reuniran enguany a Prada per discutir problemes comuns.

van estar a punt de decidir l'organització a canviar Prada de Conflent per un altre lloc. Però l'ajuntament d'aquesta vila de la Catalunya Nord va reaccionar ràpidament i va signar acords amb l'equip rector i la Fundació de la UCE per garantir que continuarà essent la seu d'aquesta trobada acadèmica.

Una trobada que, en aquesta edició, n'inclourà una altra: per primera vegada els professors de català i occità que desenvolupen la seva feina a les universitats de l'estat francès es reuniran a Prada

per parlar dels problemes comuns que els afecten. La reunió podria servir, segons fonts de la UCE, perquè els ensenyants de català milloren la seva situació, que és més precària que la dels d'occità, ja que depenen totalment dels departaments d'hispaniques.

Qüestions com aquesta continuen donant un caràcter propi a la UCE que la diferencien d'altres universitats. El mateix rector actual afirma que "la UCE no s'ha despolititzat i espero que no ho faci mai". Porter Moix, matisa que "la politització respon a la realitat de cada moment: ara no es fan solament crítiques dirigides a una administració central, sinó també a les pròpies administracions autonòmiques i a les inèrcies que les societats han pres". Tot l'equip rector de la Universitat d'Estiu, conclou Porter Moix, "pensa que la cultura catalana no ha de caure ni en la defensa contra un enemic com Franco, que ja no existeix, ni en la complaença per haver recuperat uns drets, sinó que ha de contraatacar i recuperar el passat perdut de les bases identificables: és a dir, fugir del cofoisme però també del victimisme i, si volem ser un país, només ens hem d'habituar a fer les coses d'una manera normal."

Miquel Porter Moix, rector de la Universitat Catalana d'Estiu: "Cal fugir del cofoisme però també del victimisme."

Àlex Milian